

2022. december 1. csütörtök – Mt 7, 21.24-27

„Nem mindenki, aki azt mondja nekem: „Uram, Uram!” – megy be a mennyek országába, csak az, aki megteszi Atyám akaratát, aki a mennyben van.”

Újra és újra el kell gondolkoznom e jól ismert evangéliumi részlet jelentésén. Bizonyosan több értelmezése lehetséges. Ha azt nézzük, hogy Máté a zsidókhoz címezte evangéliumát, akkor az „Uram, Uram!” valószínűleg a törvény betűjének szigorú követését jelenti, és az érdemek szerinti jutalmazó/büntető istenképre mutat. Jézus azonban hosszan próbálja a kor emberének és nekünk is értésünkre adni, hogy Isten nem így szeret, Ő több mint igazságos. Mindünket szeret és hív Országába. Akkor miért nem megy be mindenki a mennyek országába? Nem azért, mert Isten kizárja onnan, hanem mert önmagát zárja ki az, aki „Jézus tanítványaként” elakad valahol a Kierkegaard által megfogalmazott második szinten: „Kétféle keresztény van: az egyik, aki követi Jézust, és a másik – az olcsóbb kiadás –, aki csodálja őt.” Jézus életpéldájából világos, hogy követésének egyik fő mozgatórugója, Isten jóságának cselekedetekkel történő közvetítése embertől emberig.

Igen ám, de mit szól ahhoz Isten, mikor azt hisszük, hogy követjük, amikor magunk hite és meggyőződése szerint cselekszünk – az Ő nevében? A Szentírás Isten-lenyomata legalább annyira szól a szentírókról és rólunk olvasókról, mint Istenről. Ez a felismerés talán képes arra sarkallni, hogy alázattal megmaradjunk örök tanítványnak (hisz a helyes értelmezés mégiscsak szükséges a jézusi gyakorlathoz). A tanítványi nyitottság nem bízta el magát vallásos neveltetésétől, korábbi felismeréseitől, hanem megmarad kérdezőnek, mint Jézus, aki folyamatosan mérlegre tette önmagát. Mérlegre kell tennem, mennyi időt töltök azzal, hogy megtaláljam a tanítások hétköznapi gyakorlattá tehető jelentését? Valóban teszem-e ezeket? Megtartó erővé válnak-e ezek az életemben, vagy összeomlik a ház velem együtt? Miért omlik össze? Mulasztottam vagy félreértettem? Az örömhír az, hogy van olyan ház, amely nem omlik össze (mégoly új keletűnek tűnő szelek fújjanak is)!

Kollár Emi, Érd